

Περί ψυχής και ύλης

(και ο ρόλος της Πίστης, με την ευκαιρία της μεγάλης γιορτής για την Ανάσταση των ψυχών)

Ψυχή! Μέγα μυστήριο και μυστικό μεγάλο,
άδηλο και πασιφανές όσο κανένα άλλο:
Φαινόμενο, ενέργεια, εκδήλωση, ουσία.
Στη ζώσα ύλη, επί γης, έκδηλη παρουσία,
που επιστήμη, λογική μπροστά τους σε θωρούνε
κι όταν σε προσεγγίζουνε πάντοτε υποχωρούνε,
γιατί, έχεις πόρτες φανερές **ΚΑΙ** τα κλειδιά κρυμμένα...
Ένστικτα, Σκέψεις και ο Νους -*παιδιά σου αγαπημένα-*
κι ΌΛΑ τα συναισθήματα πού 'ναι απ' αυτά φερμένα,
κάποιοι ενδείξεις μοναχά δίνουν, δειλά, για σένα.
Κ' ύστερα η μεταφυσική, με θαύματα, μυστήρια,
κάποια, για την ουσία σου, πως έχει, λέει, πειστήρια...
Η ύπαρξή σου φανερή μέσα απ' τις εκδηλώσεις,
αλλά, πώς ήρθες και πού πας, ΔΕΝ θες να φανερώσεις...
Η ουσία σου είν' άγνωστη, το τέλος, η αρχή σου,
η γέννηση, η πορεία σου και η καταγωγή σου...
Πού, μεσ' στο σώμα, κατοικείς, στη ζωντανή την ύλη,
ΚΑΙ, πώς κρατάς ακοίμητη τη φλόγα στο καντήλι,
μόνον εκείνου του ναού, πού 'χει τα μυστικά σου,
αυτά, που, η φύση όρισε να μένουνε δικά σου...

Ενέργεια είσαι φανερή και δύναμη κρυμμένη
στην ύπαρξη τη ζωντανή, μυστήριο φορτωμένη...
Αν είσαι πνεύμα, από πού και προς τα πού Σύ πνέεις.
Αν είσαι «**Λόγου**» το σκαρί, Πού, τέλος... καταπλέεις!!!
Η αγωνία είναι διαρκής, επίπονη, μεγάλη,
σ' όλου του κόσμου τους λαούς, όσο καμία άλλη.

Σ' αυτή την καταπόνηση, σ' αυτή την αγωνία,
από «συμπόνια» οι Θεοί, πήραν πρωτοβουλία
να εμφανίσουν στους λαούς, τη δύναμη της Πίστης,
σαν ένα δώρο ατίμητο, που ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ο Κτίστης:
Πίστη, ουρανοκατέβατη, μ' Αγγέλους, με Μεσσίες
με θαύματα, παραβολές, αγώνες και θυσίες,
πιο πέρα από τ' ανθρώπινα, πιο πάνω από τ' αστέρια
εκεί, που πλάθονται οι ψυχές με του Θεού τα χέρια,
ΚΑΙ, παίρνουνε Θεία πνοή κ' ουσία απ' τη δική του
Για να γίνουν αθάνατες σαν την υπόστασή του.

Η επιστήμη, η λογική και η φιλοσοφία,
προσπέρασαν διακριτικά της Πίστης την ουσία.
Την άφησαν προνόμιο μόνον για τη Θρησκεία.
Κ' όταν εψάξαν της ψυχής, τυχόν ΑΘΑΝΑΣΙΑ,
ΌΛΟΙ σχεδόν, βρεθήκανε στην ίδια την πορεία.

Από **Ορφέα, Όμηρο και τον Επιμενίδα**,
η Αθανασία της ψυχής είχε προβάλλει ήδη.
Ο Πυθαγόρας ο σοφός, μύστης και επιστήμων,
για την Αθανασία της διδάσκαλος – ειδήμων,
όπως και οι **Σωκρατικοί και οι Στωικοί** και άλλοι
για την αθανασία της ΔΕΝ είχαν αμφιβάλλει.

Μέχρι που ήρθε επί γης, ο Θεός Ναζωραίος,
που, απ' τους μύστες των καιρών ήταν ο τελευταίος.
Εκείνος απογύμνωσε **ψυχή** από το **σώμα**
κι έστειλε **Αυτήν** στον ουρανό **κι Εκείνο** μεσ' στο χώμα.
Αυτήν, προς τον Δημιουργό -πατέρα επιστρέφει
-όταν η Φύση προς τα 'κει, στην ώρα της, της γνέφει-
Κι Εκείνο, εδώ, στης μάνας γης την αγκαλιά τ' αφήνει,
κάτω από μια ταφόπετρα το ίχνος του να μείνει...

Θεός, μύστης και δάσκαλος ΚΑΙ άνθρωπος συνάμα
φώτισε γη και ουρανό να πορευτούν αντάμα.

Εντολοδόχος του Πατρός, ήρθε ν' αποκαλύψει
αλήθειες πανανθρώπινες που η φύση είχε... κρύψει.

Με θαύματα, με σύμβολα και το παράδειγμά Του
σήμανε Ανάσταση ζωής και θάνατο θανάτου!!!

Με δίκη, με μαρτύρια και με σταυρό στον ώμο,
έγραψε με το αίμα του τον ΥΠΕΡΟΥΣΙΟ νόμο.

Κι έβαλε την υπογραφή, με την ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ
να βεβαιώσει αιώνια τη ΘΕΙΑ υπόστασή Του!!!

Ύλη, απτή και αισθητή, στα δύο σε χωρίσαν:

Δυό τύπους, «ζώσα» και «νεκρή» ανέκαθεν βαφτίσαν.

Στην «ζώσα» είδαν την ψυχή: Δύναμη κινητήρια!!!

ΚΑΙ, στην νεκρή «αντίκριζαν» αιώνια κοιμητήρια...

Ως που, ο σοφός **Δημόκριτος**, νεκρή και ζώσα ύλη

«κατάτμησε» ως **τ' άτομα**. Κι ανέσπερο καντήλι

μπροστά σ' εκείνα άναψε. ΚΑΙ, είδαν οι αιώνες

δυνάμεις αδιόρατες στ' άτομου τις κρυψώνες...

Το «ήλεκτρον» που ο Θαλής είχε ανακαλύψει,

η δύναμη των μαγνητών, που η γη ΔΕΝ είχε κρύψει,

ενδείξεις μεταφυσικές και θαυμαστά στοιχεία

που η φύση άφησε ορατά στα γνωστικά πεδία,

ανοίξαν τις κερκόπορτες στου Νού την απορία,

στις επιστήμες των καιρών και στην τεχνολογία

κι έψαξαν κι ανακάλυψαν μέσα σε ΚΑΘΕ ύλη

είτε σε ζώσα είτε νεκρή, στο κέντρο της μια πύλη

να την ενώνει άρρηκτα μ' απότοκη ενέργεια

ΚΑΙ, μ' επιστήμης σιγουριά, τεχνολογίας χέρια,

αγκαλιαστές, πανίσχυρες βγήκανε ως... τ' αστέρια!!!

Ο Αϊνστάιν «πρόδωσε», με την εξίσωσή του

τη σχέση της μετατροπής κι από την λογική του

βγήκε η «σχετικότητα» σαφής κι αποδειγμένη,

που έδειξε το πού και πώς η ύλη είχε κρυμμένη

την άπειρη ενέργεια στου Ατόμου τον πυρήνα.
Στ' ΑΤΟΜΟ, που ο Δημόκριτος, βρήκε στα χρόνια εκείνα...

Βρέθηκε ενέργεια άπειρη, άριστα οργανωμένη,
να' χουν μεσ' στον πυρήνα τους, τ' άτομα, φυλαγμένη,
που, άλλοτε την κρατάν σφιχτά κι άλλοτε την ενώνουν
κι άλλοτε, αργά ή βίαια, την απελευθερώνουν...
ΚΑΙ, όταν την ενέργεια αυτή, ΌΛΗ, την αποστείλει
στο σύμπαν το ατέλειωτο, **θ' μετοικήσει η ΎΛΗ
μεσ' στην ενέργεια, αχώριστη κι αιώνιά της φίλη!!!**

Ποιος θα μπορέσει κάθε μια, απ' τις δύο να διακρίνει
αφού, η ενέργεια, υπόσταση στην ύλη ΔΕΝ αφήνει,
παίρνοντας τον πυρήνα της, πού είναι η καρδιά της
τ' αείζωο στοιχείο της και η...κληρονομιά της...

**Έτσι, η ενέργεια - η ισχύς, με το σκληρό της χέρι
κάνει την ύλη αχώριστο και ομοούσιο ταίρι.**

Χρόνια η κβαντομηχανική, κβάντα και σωματίδια
βλέπει να συμπορεύονται στις Φύσης τα παιχνίδια...
Μήπως στη ύλη τη νεκρή κάποια... ψυχή φωλιάζει,
ψυχή σκληρή κι αναισθητη, που, αισθήματα ΔΕΝ βγάζει,
όμως, με νομοτέλεια, ενέργεια πλημμυρίζει
κι άγνωστο αν, τέτοια ψυχή, ο θάνατος αγγίζει...

Άναρχη Φύση και Θεέ, του σύμπαντος δυνάστη,
μακρόκοσμου, μικρόκοσμου, κυρίαρχε και Πλάστη,
πότε θ' ανοίξεις τα χαρτιά μπροστά μας να φανούνε
ποίοι μας έστειλαν στη γη και ποιοί μας καρτερούνε...

Όλες σου οι οντότητες: ύλη, ψυχή – ενέργεια,
μέσα στα παντοδύναμα τα Θεϊκά Σου χέρια
μυριάδες κύκλους κάνουνε, μύριες φορές γεννιούνται,
πεθαίνουν κι ανασταίνονται κι αιώνια κινούνται...

Όμως, στον άνθρωπο έδωσες, συνείδηση θανάτου
γι' αυτό το προπατορικό, πρώτο αμάρτημά του.

Μήπως την αγωνία αυτή θα πρέπει να τη λήξεις
κ' η μετά θάνατο ζωή, αν υπάρχει, να του δείξεις,

ΌΧΙ με Πίστης δύναμη ή με σοφίας λόγια,

ΑΛΛΑ με τρόπο Θεϊκό που «σβήνει» μοιρολόγια!!!

Αθήνα, Μάρτιος 2026

Δημήτριος Παν. Τόρβας

Αντιστράτηγος ε.α/Επίτιμος Διοικητής ΙΧης μεραρχίας Πεζικού
Ηλεκτρον. Μηχανικός, Master of Scien. in Op. Res. From Cranfield Univ.
(England)

©, 2026, Δημήτριος Τόρβας

